

שיר על השיחה

לקוטי שיחות חלק טו, פרשת וירא, שיחה ג

מרת חנה גורארי', חב"ד טאמס ריווער

אברהם שלח את אליעזר למצוא

אישה בשביל יצחק בנו.

מיד בחזרו עם רבקה, כשבחוץ הם עדיין עמדו,

אליעזר ספר את כל הניסים שבדרך התרחשו.

אבל רק כשיצחק הביא את רבקה "האהלה שרה אמו"

קרא משהו ששכנע אותו שרבקה ראויה להיות אשתו.

למה לא מספיק לכתוב שלאוהל היא נכנסה,

למה צריכים פרטים נוספים בתורה?

אין מילים מיותרים בתורה אנחנו יודעים,

רש"י מסביר, ששלשה הניסים,

שאירעו בחיי שרה,

חזרו בזכות רבקה.

מהמילה "האהלה" - בה' הידיעה,

לומדים שמעל האוהל הידוע – חזר הענן של השכינה.

מהמילה "שרה" לומדים שחזרה הברכה שהיתה מצויה בעיסה,

כי להכין את העיסה, היה תפקידה של שרה.

מהמילה "אמו" לומדים שנרות השבת של רבקה דלקו כל השבוע,
 כי העובדה שאמא מדליקה נרות שבת – כל ילד יודע.
 משלושת ניסים אלו לומדים,
 על שלשת המצוות שניתנו במיוחד לנשים.

הענן מסמל את המצווה של טהרת המשפחה,
 כי כשמקיימים אותה – שוכנת בבית השכינה.
 העיסה מסמלת את מצוות הפרשת חלה,
 הדלקת נרות שבת שייכת לכל אישה וילדה.

יחודה של מצות הדלקת נרות שבת – שהיא משפיעה
 על האווירה בבית בכל ימי השבוע.
 הנרות שהופכים חושך לאור – מסמלות את התפקיד של האשה,
 להפוך את כל מה שהבעל מביא מבחוץ – למזון למשפחה.

מגיל שלוש ילדה מתחילה,
 למלא את תפקידה,
 כי היא רוצה להיות כמו רבקה,
 שהדליקה נרות בגיל שלוש לפני שהתחתנה.

בגלל שהיא קטנה וכל כך טהורה,
 כי היצר הרע עדיין לא מפריע לה,
 את האור הכי נפלא, לעולם היא מביאה,
 ואור זה יביא את הגאולה במהרה!
